

der er noget mærkværdigt i, som man behøver at gøre særlig Rede for, men det er en ganske selvfølgelig Ting, at det maatte være et Par Aar, inden den Arveskat kunde komme til at vise sine Virkninger. Akkurat det samme er Tilfældet med Toldindtægterne. Enhver ved jo, at det nu en Gang ikke er saaledes, at nye Toldafgifter — i alt Fald ikke hvor det drejer sig om en fuldstændig Toldrevision som her — kunne træde i Kraft fra den ene Dags Aften til den næste Dags Morgen. Ved en fuldstændig Toldrevision som denne maa der gaa nogen Tid, og da Købmændene ikke ere dummere end andre Mennesker, tage de naturligvis den Tid i Agt, som levnes dem til at forberede en saadan Toldlovsrevisions Ikrafttræden. Det gøre de paa den Maade, at de, saa vidt muligt, lade være med at supplere deres Lager med Varer, som blive billigere efter Toldlovens Ikrafttræden, medens de ere uhyre ivrige efter at supplere med dem, som blive dyrere. Det gjorde man ogsaa her, man indførte paa Kraft af Tobak, Spiritus, Vin, Silkevarer, og hvad andet der blev dyrere. Man indførte af disse Artikler saa meget, man paa nogen Maade kunde overkomme, ja, der var mange af vore største Købmænd, som forsynede sig ikke for eet, men for flere Aar med adskillige Varesorter. Det er det, vi have sporet Virkningen af i disse mærkelige Overgangsaar, som det ærede Medlem synes, at det er saa løjerligt af mig at tale om. Jeg anførte for det ærede Medlem nogle Tal, som jeg henviser til; jeg skal ikke gentage dem, men de ere tilstrækkeligt betegnende til at forstaa, hvilken Betydning disse Overgangsaar have, og hvorfor det er ganske utilstrækkeligt, naar man ved Bedømmelsen af Toldlovens Virkninger regner med det Aar, det ærede Medlem regner med, nemlig 1909—10. Enhver vil ved at kaste Blikket i Tidenden paa de Tal, jeg nævnedes, se, at de vise, at Toldlovens Virkninger i Finansaaret 1909—10 blive ganske abnorme paa Grund af Overgangstiden. Jeg skal gerne illustrere det yderligere ved at tage en Sammenregning for Kalenderaarene 1907—1908—1909 for tre Positioner, nemlig 1) Tobak, raa og fabrikeret, 2) Vin paa Flasker og Fustager og 3) Spiritus paa Flasker og Fustager. Toldindtægten var heraf i Kalenderaaret 1907 3,185,000 Kr., i Kalenderaaret 1908 5,272,000 Kr. — i dette Aar kommer den ekceptionelt høje Indførsel — og i Kalenderaaret 1909 2,764,000 Kr. Disse Tal vise saa klart som Dagen,

i hvor høj Grad abnorme Forholdene have været: i 1908 med Hensyn til Højden, i 1909 med Hensyn til Lavheden.

Det ærede Medlem skal ikke frygte for, at jeg er bange for at tage den Kritik, som knytter sig til min Medvirkning ved Toldlovens Tilvejebringelse. Der øvede jeg virkelig en ikke ringe Indflydelse, skønt jeg dog har advaret imod at tro paa de ganske legendariske Forestillinger, som ofte komme til Orde med Hensyn til, at jeg skulde have haft særlig stor Indflydelse paa Tilrettelægningen af hele Finansplanen af 1908. Den havde mange Led, Toldloven var et af dens Led, Kompensationslovene vare et andet, Lønningslovene, Jernbanelovene vare andre finansielt overordentligt betydningsfulde Led i den hele Lovgivning paa dette Omraade. Paa disse Omraader havde jeg ikke synderlig større Indflydelse end enhver anden Folketingsmand. Jeg har stemt for disse Love paa Etatslønningsloven nær, og jeg er selvfølgelig villig til at tage mit Medansvar for disse Afstemninger. Det skal altsaa ikke forstaaes saaledes, at jeg vil fralægge mig nogen Del af det Ansvar, jeg maatte have, men jeg vil blot hævde, at jeg kun, hvad selve Toldloven angaar, har haft en særlig betydelig Indflydelse, og denne Indflydelse skal jeg meget gerne vedstaa, idet jeg er overbevist om, at naar Toldloven har faaet Lejlighed til at udfolde sine Virkninger fuldt ud, vil man ikke bedømme den saa uretfærdigt, som mange ere tilbøjelige til nu. Da jeg fremlagde Fællesudvalgets Resultat i Folketinget, udtalte jeg ikke, som det ærede Medlem sagde, at Beskyttelsen var nedsat med 25 pCt. Rigsdagstidende vil vise, at jeg sagde 15—20 pCt., og det antager jeg ogsaa er den gennemsnitlige Nedsættelse af Beskyttelsen. Jeg fremhævede da særlig, at det var en Regulering af Beskyttelsen, her var Tale om, og ikke nogen radikal Frihandelsforanstaltning, og jeg kan heller ikke tro, at noget Menneske for fuldt Alvor kan betragte Toldloven af 1908 paa den Maade. Det er da ogsaa bekendt, med hvor stærke Ord de radikale Frihandelsmænd kastede sig over dette Kompromis, og jeg maatte sandelig ikke mindst staa for Skud i den Anledning. Jeg blev betragtet fra den Side som noget af en fordægt Protektionist, fordi jeg var gaaet med til dette Toldlovskompromis. Jeg kaldte det selv, jeg tror med Rette, for en Regulering nedad af Beskyttelsen med det Maal, saa vidt muligt at faa afskaffet de mange skjulte Indførselsforbud,